

møde hver Aften uden Hensyn til mulige Forhindringer; Sygdom eller anden lovlig Grund til at være borte vil selvfølgelig ikke komme i Betragtning ved Bedømmelsen af, om Besøget er regelmæssigt eller ej.

Ændringsforslaget under Nr. 12 er nærmest af redaktionel Art. Man har ment, at det vilde være vanskeligt at fastsætte Arbejdstiden for Virksomheder, i hvilke der ikke er beskæftiget voksne Arbejdere; der kunde man ikke godt have Bestemmelsen om, at Arbejdstiden skal være den, som er gældende i den paa-gældende Virksomhed, og man har derfor foreslaaet indført en Bestemmelse om, at det skal være den Arbejdstid, som er gældende for selve Faget. — Endvidere føjer man til, at Lærlinge, der er over 18 Aar, skal have Lov til at arbejde udenfor Arbejdstiden, saaledes som de ogsaa har haft det hidtil. Hvis Forholdet skulde være et andet, vilde der komme det underlige Tilfælde, at unge Mennesker, der var over 18 Aar, lovmæssigt havde en kortere Arbejdstid end andre unge Mennesker, der maaske er Svende i en yngre Alder.

Der er ogsaa ved et Ændringsforslag gjort en Undtagelse med Hensyn til Hvileperioden for de unge Mennesker i Dagene forud for Juleaften. Denne Undtagelse er navnlig gjort af Hensyn til Handelen, der skal have Ret til at kræve, at der paa den Tid gøres denne lille, ikke meget betydningsfulde, Undtagelse. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 14, hvor man med Hensyn til den egentlige Fridag har indført en Bestemmelse om, at i et Tidsrum af indtil to Uger aarlig kan der gøres Undtagelser fra denne Bestemmelse, og denne Undtagelse gøres af Hensyn til Lærlingenes Deltagelse og Uddannelse i Statusopgørelse. Det maa vel nok siges at være en Side af Handelsvirksomhed, som de unge Mennesker ikke bør staa uforstaaende overfor. Hvis denne Ændring gennemføres, bliver der ikke paalagt dem store Forpligtelser, og alligevel kan den have sin gode Betydning for de unge Mennesker selv.

Endelig er der stillet et Ændringsforslag om, at de tekniske Skoler skal være forpligtede til at give Lærlingene Bevis for den Undervisning, de har faaet ved Udskrivning fra Skolen.

Dette er de smaa Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, og med dem mener Flertallet at kunne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse. Jeg vil ikke skjule, at der indenfor Flertallet har væ-

ret nogen Betænkelighed ved Bestemmelsen om, at Paategningen af Lærlinge-kontrakter kan overdrages til Arbejdsanvisningskontorerne. Vi ser meget vel, at dette kan være rigtigt her i København, hvor Forholdene er saa store og i det hele taget saa vidt forskellige fra Provinsernes, men vi er meget betænkelige ved ogsaa i Provinserne at indføre denne Praksis, som man saaledes tænker paa at indføre i København og Frederiksberg, fordi det er lidt usædvanligt at overdrage en Forretning — enten man nu vil kalde denne Forretning for en juridisk eller en Ekspeditionsforretning — til et Kollegium, en Bestyrelse, der jo, hvis den skal udføre den efter Lovens Bogstav, skal samles hver Gang, der kommer Lærlinge-kontrakter. Vel er denne Bestyrelse ikke lønnet, men det er forudsat, at Bestyrelsens Medlemmer kan faa Dagpenge, og det kunde saaledes, hvis Bestemmelsen skulde gennemføres rent bogstaveligt, let medføre ret store Udgifter for Kommunerne. Men efter at Udvalget ved Samraad med den højtærede Indenrigsminister har faaet Ministerens Udtalelse for, at han vil søge at lempe Forholdene ved denne Bestemmelses Gennemførelse, saaledes at der ikke fremkommer nogen større Udgifter for Kommunerne og heller ikke større Vanskeligheder med Hensyn til den praktiske Gennemførelse af denne Overføring af disse Forretninger fra den folkevalgte Borgmester til Arbejdsanvisningskontorerne, er vore Betænkeligheder blevet overvundet. Jeg minder i denne Forbindelse om, at tidligere var denne Pligt til at foretage Paategningen hos Stedets Øvrighed, Politimestrene eller Byfogeden, og blev ved Loven af 1919, Borgmesterloven, overført til den folkevalgte Borgmester. Nu er det altsaa Tanken at overføre den til Arbejdsanvisningskontorerne, hvorved man maaske i Praksis for saa vidt fører det hele tilbage til sit Udgangspunkt, idet Formanden for Arbejdsanvisningskontorerne i Provinsen meget ofte er enten Politimesteren eller Dommeren eller en anden Jurist. Men, som sagt, efter at vi har hørt den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, hvorledes denne Bestemmelse i Praksis tænkes gennemført ogsaa med Hensyn til Handelen — for Handelen har jo ingen egentlige Repræsentanter i Arbejdsanvisningskontorerne —, har vi ment at kunne gaa med til, at Bestemmelsen bliver staaende, ikke mindst under Hensyn til, at denne Lov tænkes at skulle revideres i Aaret 1924.